KITI AKTAI

EUROPOS KOMISIJA

Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/33 17 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyto pranešimo apie vyno sektoriaus produkto specifikacijos standartinio pakeitimo patvirtinimą paskelbimas

(2021/C 24/18)

Šis pranešimas skelbiamas pagal Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/33 17 straipsnio 5 dalį ([1]).

PRANEŠIMAS APIE STANDARTINĮ BENDROJO DOKUMENTO PAKEITIMĄ

„SAINT-MONT“

PDO-FR-A0711-AM01

Pranešimo data: 2020 11 3

PATVIRTINTO PAKEITIMO APRAŠYMAS IR PAGRINDIMAS

1. **Nustatyta geografinė vietovė**

Risklio komuną, sujungus Risklio ir Kanė komunas, pakeitė „Risklis (buvusi Risklio komuna)“.

Atitinkamai iš dalies pakeistas bendrojo dokumento 6 punktas.

2. **Vynuogių veislė**

Patikslinamos vynuogių veislės pagal vyno spalvą.

Į raudonųjų ir rožinių vynų vynuogių veislių sąrašą prisitaikymo prie klimato kaitos tikslais įtrauktos veislės ‘Manseng N’ ir ‘Tardif N’. Šios dvi vietinės Pirėnų Pjemonto vynuogių veislės prisitaiko prie klimato, aplinkos ir techninių pokyčių. Turint omenyje visuotinį atšilimą, tai, kad vynuogių veislė ‘Tardif N’ vėlai sunoksta, taip pat jos pipiringas aromatas ir švelnūs taninai laikomi privalumu. Be to, ši vynuogių veislė nėra ypatingai imli grybeliui *botrytis*. Sunokusios veislės ‘Manseng N’ vynuogės išsiskiria tuo, kad jas naudojant užtikrinama mažesnė alkoholio koncentracija. Sumaišius šias dvi vynuogių veisles galima atkurti pusiausvyrą (daugiau aromatų ir mažiau alkoholio).

Kalbant apie rožiniams vynams naudojamas vynuogių veisles, papildomos veislės ‘Cabernet-sauvignon’ ir ‘Fer N’ tampa pagrindinėmis, todėl jų galima naudoti daugiau. Baltųjų vynuogių veislės, kurios iš pradžių nurodytos vynuogių veislių proporcijos taisyklėse, bet neišvardytos šiame skirsnyje, įtraukiamos į papildomų vynuogių veislių sąrašą, be jame jau esančių veislių ‘Cabernet Franc N’ ir ‘Merlot N’: ‘Manseng B’, ‘Arrufiac B’, ‘Petit courbu B’, ‘Courbu B’, ‘Petit manseng B’.

Šiais pakeitimais bendrasis dokumentas nekeičiamas.

3. **Veislių proporcijos vynuogyne**

Pasikeitus vynuogių veislių sąrašui, pagal vyno spalvą nurodytos naudojamų veislių proporcijų taisyklės.

Raudoniesiems ir rožiniams vynams taikomos proporcijų taisyklės, susijusios su naujų veislių įtraukimu prisitaikymo prie klimato kaitos tikslais: „Visa papildomų veislių ‘Tardif N’ ir ‘Manseng N’ dalis sudaro 5 % arba mažiau.“

([1]) OL L 9, 2019 1 11, p. 2.

Kalbant apie baltuosius vynus, pagrindinė vynuogių veislė dar kartą patvirtinama padidinus mažiausią vynuogių veislės dalį nuo 50 iki 60 %.

Įterpiamos smulkiesiems vynuogių augintojams taikomos specialios nuostatos: „Išskyrus nuostatas, susijusias su vynuogių veislių dalimi įtraukus veisles 'Tardif N' ir 'Manseng N' prisitaikymo prie klimato kaitos tikslais, ir atsižvelgiant į spalvą (baltą arba raudoną), nuostatos dėl proporcijų netaikomos vynuogių augintojams, kurie iš savo produktų patys negamina vyno, naudoja mažiau kaip 1,5 hektaro saugoma kilmės vietos nuoroda „Saint-Mont“ žymimoms kiekvienos spalvos vynuogių veislėms auginti ir kurių ūkyje atitinkamos spalvos pagrindinių veislių dalis sudaro 50 % arba daugiau.“ Iš tiesų 98 % ekonominės veiklos vykdytojų priklauso kooperatyvui. Tai, kad šie vyndariai verčiami mažame plote auginti visas produkto specifikacijoje nurodytas vynuogių veisles, gali juos susilpninti, nes jų plote sunku užtikrinti tokias dideles, palyginti su valdos plotu, proporcijas. Be to, esama kolektyvinės rūsio struktūros, kuri leistų laikytis maišymo taisyklių atsižvelgiant į teritorijoje auginamas vynuogių veisles.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

4. **Atstumas tarp sodinių**

Mažiausias atstumas tarp sodinių toje pačioje eilėje sumažinamas nuo 0,90 iki 0,80 metro.

Sumažinus mažiausią atstumą tarp sodinių, šia priemone sudaromos sąlygos padidinti tankumą. Didėjant tankumui didėja konkurencija tarp vynuogienojų, todėl išvystoma gilesnė šaknų sistema ir sudaromos sąlygos geriau išreikšti vietovės ypatumus.

Atitinkamai iš dalies pakeistas bendrojo dokumento 5 punktas.

5. **Didžiausias vynuogių kiekis sklype**

Didžiausias vynuogių kiekis, kalbant apie rožinius vynus, derinamas su raudoniesiems vynams naudojamų vynuogių kiekiu, todėl yra sumažinamas nuo 10 000 iki 9 500 kg/ha. Todėl sklypai, kuriuose auginamos rožiniams ir raudoniesiems vynams naudojamos vynuogės, bus tvarkomi taip pat, laikantis kontrolės plane numatytų nuostatų, t. y. susijusių su didžiausiu vidutiniu vynuogių kiekiu ir derliumi. Rožiniams ir raudoniesiems vynams naudojamų vynuogių derliaus svoris yra vienodas (9 500 kg), o abi spalvos diferencijuojamos tik pagal derliaus nuėmimo metodą.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

6. **Auginimo praktika**

Nuostata „Siekiant išsaugoti dirvožemių, kurie yra pagrindinis vietovės elementas, ypatumus, išsaugoma nustatytam sklypui priklausančių vynuogyno sklypų pakraščių augalinė danga.“ pakeičiama nuostata „Cheminis piktžolių naikinimas pakraščiuose draudžiamas“, kad būtų galima užtikrinti tinkamesnę auginimo metodų kontrolę.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

7. **Nuostata dėl senų vynmedžių**

Siekiant išsaugoti tam tikrus istorinės ir genetinės svarbos vynmedžius, kurie gali būti išrauti 2021–2040 m., nes nebeatitiks specifikacijoje reikalaujamo tankumo, buvo įtrauktos specialios nuostatos:

„Šios specifikacijos patvirtinimo dieną dirbami vynmedžių sklypai, kuriuose sodinimo tankumas yra mažesnis nei 4 000 sodinių viename hektare, neatitinkantys vienos iš nuostatų, susijusių su atstumu tarp eilių ir atstumu tarp sodinių toje pačioje eilėje, ir įtraukti į saugomos kilmės vietos nuorodos „Saint-Mont“ „senųjų vynmedžių“ registrą, atsižvelgiant į derlių, gali būti žymimi saugoma kilmės vietos nuoroda, kol vynmedžiai nebus išrauti. „Senųjų vynmedžių“ registras kasmet peržiūrimas pagal šiuos kriterijus:

— vynmedžiai pasodinti iki 1982 m.,

— turi būti priraišiota viršutinė vynmedžių dalis, priraišiotų vynmedžių lapijos aukštis turi būti bent 0,6 karto didesnis už atstumą tarp eilių,

— sklypų, kuriuose sodinimo tankumas yra didesnis nei 3 600 sodinių viename hektare, didžiausias gamybos kiekis yra 50 hl/ha,

— sklypų, kuriuose sodinimo tankumas yra mažesnis nei 3 600 sodinių viename hektare, bet didesnis nei 3 200 sodinių viename hektare, didžiausias gamybos kiekis yra 45 hl/ha,

— sklypų, kuriuose sodinimo tankumas yra mažesnis nei 3 200 sodinių viename hektare, bet didesnis nei 2 600 sodinių viename hektare, didžiausias gamybos kiekis yra 40 hl/ha.“

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

8. **Cukraus kiekis vynuogėse**

Įtraukus vynuogių veisles, patikslinamas cukraus kiekis raudoniesiems ir rožiniams vynams gaminti naudojamose šių veislių vynuogėse:

raudoniesiems vynams naudojamų veislių ‘Tardif N’, ‘Manseng N’ atveju – 189 g cukraus viename litre misos;

rožiniams vynams naudojamų veislių ‘Tardif N’, ‘Manseng N’ atveju – 180 g cukraus viename litre misos.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

9. **Maišymas**

Įtraukiamos vynuogių veislių, naudojamų prisitaikymo prie klimato kaitos tikslais, maišymo taisyklės, taikomos kalbant apie rožinius ir raudonuosius vynus: „Vynai gaunami sumaišius vynuogių veisles. Visų prisitaikymo prie klimato kaitos tikslais naudojamų vynuogių veislių ‘Tardif N’ ir ‘Manseng N’ dalis sudaro 10 % arba mažiau.“

Dar kartą patvirtinamas vynuogių veislės ‘Tannat’ naudojimas raudonųjų vynų mišinyje, mažiausią jos dalį padidinus nuo 50 iki 60 %.

Dar kartą patvirtinamas vynuogių veislės ‘Gros manseng’ naudojimas baltųjų vynų mišinyje, mažiausią jos dalį padidinus nuo 50 iki 60 %.

Rožinių vynų mišinyje:

— Nuostata „Vynai gaunami iš mišinio, kurį sudaro bent pagrindinė vynuogių veislė ir papildomos vynuogių veislės.“ pakeičiama nuostata „Vynai gaunami iš mišinio, kurį sudaro bent dvi pagrindinės vynuogių veislės.“ Tam tikrais derliaus metais veislė ‘Tannat’ yra mažiau tinkama rožiniams vynams gaminti (skirtumas tarp fenolio junginių susiformavimo ir technologinio sunokimo, sunku rasti pusiausvyrą tarp alkoholio koncentracijos tūrio procentais ir rūgštingumo). Veislės ‘Cabernet-sauvignon’ ir ‘Fer N’, priešingai, būtų labiau tinkamos rožiniams vynams gaminti (mažesnė alkoholio koncentracija tūrio procentais). Šia nauja taisykle dėl maišymo išplečiamos rožinių vynų gamybos galimybės.

— Baltųjų vynuogių veislės apibūdinamos taip: „Vynai gaunami iš mišinio, kuriame baltųjų vynuogių veislių ‘Manseng B’, ‘Arrufiac B’, ‘Petit courbu B’, ‘Courbu B’, ‘Petit manseng B’ dalis sudaro 10 % arba mažiau.“

— Išbraukiamos šios taisyklės: nuostata „Jokia vynuogių veislė negali sudaryti daugiau kaip 70 % mišinio“ pakeičiama nuostata „Didžiausią mišinio dalį sudaro pagrindinė vynuogių veislė“.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

10. **Medžio anglių naudojimas**

Įterpiama reglamentuojama ir ribojamojo pobūdžio nuostata dėl medžio anglių naudojimo, kuris anksčiau buvo draudžiamas: „Gaminant rožinius vynus medžio anglis leidžiama naudoti apdorojant misą, neviršijant 20 % atitinkamo vyndario konkrečiais derliaus metais pagaminto rožinio vyno tūrio.“ Siekiama, kad jų naudojimas būtų nukreiptas į prastesnės juslinės arba analitinės kokybės partijas (ypač kalbant apie aromato pokyčius, susijusius su oksidacijos reiškiniais), nekeičiant produkto tipiškumo.

Atitinkamai iš dalies pakeistas bendrojo dokumento 5 punktas.

11. **Vyno išleidimas į apyvartą tarp įgaliotų sandėlių savininkų**

Išbraukiamas 1 skyriaus IX antraštinės dalies 5 punkto b papunktis dėl vyno išleidimo į apyvartą tarp įgaliotų sandėlių savininkų datos.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

12. **Registrai**

Į privalomų registrų sąrašą, įtraukus specialią nuostatą dėl tam tikrų genetinės svarbos vynuogynų sklypų išsaugojimo, įtraukiamas senųjų vynmedžių registras.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

13. **Atsisakymo gaminti deklaracija**

Nuostata dėl atsisakymo gaminti supaprastinama, kad nebūtų atskiriamos vynų spalvos.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

14. **Pagrindiniai tikrintini punktai**

Įtraukiama dokumentų ir vietos kontrolė, taikoma vadinamųjų senųjų vynmedžių sklypams.

Šiuo pakeitimu bendrasis dokumentas nekeičiamas.

BENDRASIS DOKUMENTAS

1. **Produkto pavadinimas**

Saint-Mont

2. **Geografinės nuorodos tipas**

SKVN – saugoma kilmės vietos nuoroda

3. **Vynuogių produktų kategorijos**

1. Vynas

4. **Vyno (-ų) aprašymas**

Raudonieji vynai

Raudonųjų vynų mažiausia natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais – 12 %.

Kalbant apie kiekvieną paruošto parduoti išpilstyto ar neišpilstyto vyno partiją:

— po sodrinimo raudonųjų vynų visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 13,5 %,

— raudonųjų vynų rūgštingumas yra ne didesnis kaip 0,4 g/l obuolių rūgšties,

— fermentuojamųjų cukrų (gliukozės ir fruktozės) kiekis yra ne didesnis kaip:

— raudonųjų vynų, kurių natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais ne didesnė kaip 14 % – 3 g/l,

— raudonųjų vynų, kurių natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais didesnė kaip 14 % – 4 g/l.

Bendrojo rūgštingumo, lakiojo rūgštingumo ir bendro sieros dioksido kiekio vertės atitinka nustatytąsias Sąjungos teisės aktuose.

Raudoniesiems vynams būdinga ryški spalva. Paprastai jie išsiskiria maloniu aromatu, ragaujant dažnai juntamos raudonųjų ir juodųjų uogų natos. Dėl taninų struktūros šiuos vynus galima ilgai laikyti. Taip jie įgyja kompleksišką džiovintų vaisių ir prieskonių aromatą, kurį dažnai papildo su brandinimu statinėse siejamos medienos natos.

Bendrosios analitinės savybės	
Didžiausia visuminė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausia faktinė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausias bendrasis rūgštingumas	
Didžiausias lakusis rūgštingumas (miliekvivalentais viename litre)	
Didžiausias bendras sieros dioksido kiekis (miligramais viename litre)	

Baltieji ir rožiniai vynai

Baltųjų ir rožinių vynų mažiausia natūrali alkoholio koncentracija tūrio procentais – 11,50 %.

Kalbant apie kiekvieną paruošto parduoti išpilstyto ar neišpilstyto vyno partiją:

— po sodrinimo baltųjų ir rožinių vynų visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 12,5 %,

— fermentuojamųjų cukrų (gliukozės ir fruktozės) kiekis yra ne didesnis kaip:

— baltųjų ir rožinių vynų – 4 mg/l.

Bendrojo rūgštingumo, lakiojo rūgštingumo ir bendro sieros dioksido kiekio vertės atitinka nustatytąsias Sąjungos teisės aktuose.

Rožiniai vynai kartais būna ryškios spalvos, paprastai jiems būdingas uogų aromatas. Ragaujant juntamas išbaigtas skonis ir subalansuotuose vynuose puikiai derantis sodrumas ir rūgštumas.

Baltieji vynai labai aromatingi, sodrūs ir subalansuoti. Tai lemia jų sudėtyje esanti vynuogių veislė ‘Gros manseng B’.

Bendrosios analitinės savybės	
Didžiausia visuminė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausia faktinė alkoholio koncentracija (tūrio %)	
Mažiausias bendrasis rūgštingumas	
Didžiausias lakusis rūgštingumas (miliekvivalentais viename litre)	
Didžiausias bendras sieros dioksido kiekis (miligramais viename litre)	

5. **Vyno gamybos metodai**

a) *Specifiniai vynininkystės metodai*

Specifinis vynininkystės metodas

— Rožiniai vynai gaminami tiesiogiai spaudžiant vynuoges.

— Gaminant rožinius vynus medžio anglis leidžiama naudoti apdorojant misą, neviršijant 20 % atitinkamo vyndario konkrečiais derliaus metais pagaminto rožinio vyno tūrio.

— Gaminant raudonuosius vynus leidžiama taikyti sodrinimo pašalinant vandenį metodus. Didžiausia dalinė koncentracija, palyginti su sodrinamu tūriu, yra 10 %.

— Po sodrinimo raudonųjų vynų visuminė alkoholio koncentracija tūrio procentais neviršija 13,5 %, o baltųjų ir rožinių vynų – 12,5 %.

Be to, kas nurodyta pirmiau, vynai turi būti gaminami laikantis visoje Sąjungoje taikytinų ir Kaimo ir jūrų žuvininkystės kodekse nustatytų vynininkystės praktikos reikalavimų.

Auginimo praktika

— Sodinimo tankumas

Mažiausias vynuogyno tankumas – 4 000 vynmedžių sodinių viename hektare.

Tarpai tarp eilių – 2,50 m arba mažesni, o tarpai tarp sodinių toje pačioje eilėje – 0,80–1,10 m.

Šios nuostatos netaikomos terasose auginamiems vynmedžiams.

Kalbant apie terasose auginamus vynmedžius, tarpai tarp sodinių toje pačioje eilėje siekia 0,90–1,10 m.

— Genėjimo taisyklės

Vynmedžiai genimi taikant paprastąjį ar dvigubą *Guyot* metodą arba taip, kad išliktų žemi (taikant *cordon de Royat* metodą), ant sodinio paliekant ne daugiau kaip:

— 12 pumpurų veislės ‘Tannat N’ atveju,

— 18 pumpurų veislių ‘Petit courbu B’ ir ‘Petit manseng B’ atveju,

— 16 pumpurų kitų veislių atveju.

Kad ir koks genėjimo metodas būtų taikomas, vaisius mezgančių ataugų skaičius ant sodinio nokimo pradžioje negali viršyti:

— 10 ataugų veislės ‘Tannat N’ atveju,

— 16 ataugų veislių ‘Petit courbu B’ ir ‘Petit manseng B’ atveju,

— 12 ataugų kitų veislių atveju.

— Vynuogyną leidžiama drėkinti.

— Vynuogių veislės ‘Tannat N’ ir raudoniesiems vynams gaminti naudojamų vynuogių veislių derlius nuimamas rankomis.

b) *Didžiausias gamybos kiekis*

Raudonieji vynai:

63 hektolitrai iš hektaro.

Rožiniai vynai:

68 hektolitrai iš hektaro.

Baltieji vynai:

69 hektolitrai iš hektaro.

6. **Nustatyta geografinė vietovė**

Vynuogių derlius nuimamas, vyndaryste užsiimama, vynai gaminami ir brandinami Žero departamentui priklausančių komunų teritorijoje arba tam tikroje šios teritorijos dalyje.

Komunos, kurių visa teritorija priklauso geografinei vietovei: Aignan, Arblade-le-Bas, Armous et Cau, Aurensan, Beaumarchès, Bernède, Bouzon-Gellenave, Castelnavet, Caumont, Corneillan, Couloumé-Mondebat, Courties, Fusterouau, Gazax et Baccarisse, Ju-Belloc, Labarthète, Ladevèze-Ville, Ladevèze-Rivière, Lannux, Lasserrade, Lelin-Lapujolle, Louslitges, Loussous-Débat, Lupiac, Margouët-Meymes, Maulichères, Peyrusse-Grande, Peyrusse-Vieille, Plaisance, Pouydraguin, Projan, Riscle (buvusi Risklio komuna), Sabazan, Saint-Aunix-Lengros, Saint-Mont, Saint-Pierre-d’Aubézies, Sarragachies, Tasque, Termes-d’Armagnac, Tieste-Uragnoux, Tourdun, Verlus.

Komunos, kurių dalis teritorijos priklauso geografinei vietovei: Averon-Bergelle, Dému, Marciac, Seailles.

7. **Pagrindinė (-ės) vyninių vynuogių veislė (-ės)**

‘Arrufiac B’ – ‘Arrufiat’

‘Cabernet franc N’

‘Cabernet-Sauvignon N’

‘Courbu B’ – ‘Gros Courbu’

‘Fer N’ – ‘Fer Servadou’, ‘Braucol’, ‘Mansois’, ‘Pinenc’

‘Gros Manseng B’

‘Merlot N’

‘Petit Courbu B’

‘Petit Manseng B’

‘Tannat N’

8. **Ryšys (-iai) su geografine vietove**

Geografinė vietovė vienodu maždaug 100 km atstumu nutolusi nuo Pirėnų pietuose ir Atlanto vandenyno vakaruose. Ji driekiasi per kalvų ruožą, esantį abipus Adūro slėnio ir jo intako Aroso.

Vynuogynų sklypai išsidėstę žemės ūkio regiono viduryje esančiuose šlaituose. Šiame regione vyrauja mišrusis žemės ūkis ir gyvulininkystė, svarbią vietą užima kukurūzų auginimas.

Vietovė apima 46 komunų teritoriją.

Temperatūra visoje geografinėje vietovėje paprastai būna švelni ir pakankamai vienoda. Kritulių kiekis smarkiai kinta keliaujant iš vakarų į rytus – nuo 1 000 mm per metus iki 800 mm per metus.

Vasarą ir rudens pradžioje vyrauja šilti ir paprastai sausi orai, kuriuos lemia šiuo laikotarpiu dažnai iš pietų pučiantis vėjas fenas.

Vietovei būdinga geologinio substrato įvairovė. Vakaruose vietovę daugiausia sudaro smėlynai – terciaro jūrinis darinys, kurio pietinė riba sutampa su geografinės vietovės riba. Smėlynus dengia ankstesni aliuviniai sluoksniai, kurių žvirgždas susitelkia šlaituose.

Judant į rytus smėlynus keičia molasa. Kalkakmenio klodai akivaizdžiai būdingi visam kraštovaizdžiui.

Šis substratas lemia:

— ant molasos susidariusį molingo kalkžemio dirvožemį,

— arba rūgštų išplautą dirvožemį, susidariusį ant smėlynų ir žvirgždo sankaupų.

Šiame dirvožemyje mažai mineralinių elementų.

Vandens pertekliaus pašalinimą užtikrina šlaitas, o vakarinėje teritorijos dalyje – smėlinga tekstūra ir dirvožemio akmeningumas.

Palei pagrindines ašis (Adūrą ir Arosą), kurių susidarymą nulėmė tektoniniai procesai, išsidėsčiusios vietovės sudėtinga reljefo struktūra ir teritorijoje esančios antrinės viršūnės formuoja daug į skirtingas puses orientuotų sklypų.

Slėnių morfologija akivaizdžiai asimetriška. Į vakarus orientuotas šlaitas dažnai nuožulnus, priešingai nei į rytus orientuotas šlaitas, kurio nuožulnumas ne toks akivaizdus.

Nuo Viduramžių pabaigos, be raudonųjų ir klareto tipo vynų, gaminamų didelėje Adūro baseino dalyje ir skirtų Pirėnų kalnų gyventojams, geografinės vietovės vakaruose taip pat gaminami baltieji vynai, kurie nuo XVII a. eksportuojami į Šiaurės Europą.

Dėl paeiliui prasidėjusių miltligės, netikrosios miltligės ir filokseros, taip pat didelės armanjako distiliavimui skirtų vynų paklausos labai sumažėjo vynuogynų, skirtų kokybiškiems vynams gaminti, plotai. Pirmenybė pradėta teikti „Piquepoules“ – žemiems vynmedžiams, iš kurių vynuogių gaminami distiliuojami vynai.

Galiausiai, XX a. viduryje mechanizavus žemės ūkį, buvo išplėsti sklypai, kuriuose auginami kukurūzai, ir sumažėjo vynuogynų plotai.

1957 m. įsteigta pirmoji vynų „Saint-Mont“ apsaugos profesinė sąjunga. Jos iniciatyva 1970 m. pradėta atnaujinti vynuogyną, kurio derlių daugiausia sudaro vietinės vynuogių veislės, pavyzdžiui, juodųjų vynuogių veislės ‘Tannat N’, ‘Cabernet franc N’, ‘Cabernet-sauvignon N’ ir ‘Fer N’ arba baltųjų vynuogių veislės ‘Arrufiac B’, ‘Courbu B’, ‘Gros manseng B’ ir ‘Petit manseng B’.

2011 m. pripažinta saugoma kilmės vietos nuoroda „Saint-Mont“.

Raudoniesiems vynams būdinga ryški spalva. Paprastai jie išsiskiria maloniu aromatu, ragaujant dažnai juntamos raudonųjų ir juodųjų uogų natos. Dėl taninų struktūros šiuos vynus galima ilgai laikyti. Taip jie įgyja kompleksišką džiovintų vaisių ir prieskonių aromatą, kurį dažnai papildo su brandinimu statinėse siejamos medienos natos.

Rožiniai vynai kartais būna ryškios spalvos, paprastai jiems būdingas uogų aromatas. Ragaujant juntamas išbaigtas skonis ir subalansuotuose vynuose puikiai derantis sodrumas ir rūgštumas.

Baltieji vynai labai aromatingi, sodrūs ir subalansuoti. Tai lemia jų sudėtyje esanti vynuogių veislė ‘Gros manseng B’.

Vynuogynas sodinamas palankiausiuose sklypuose, suskirstomas į saleles ir paskirstomas po tinkamai orientuotus šlaitus. Dirvožemyje mažai mineralinių elementų ir jis sugeria nedaug vandens.

Geografinė vietovė priklauso Adūro vandens baseinui. Čia vyrauja vynuogių veislė ‘Tannat N’ ir veislės ‘Gros manseng B’ bei ‘Petit manseng B’, ypač gerai prisitaikiusios prie gana drėgno geografinės vietovės klimato ir gilaus dirvožemio. Kelių vynuogių auginimo regionų kryžkelėje įsikūrusi geografinė vietovė leido praturtinti vynuogyną aplinkinių regionų indėliais, ypač augalijos paveldu – trimis Garonos vandens baseino veislėmis ‘Cabernet franc N’, ‘Cabernet-sauvignon N’ ir ‘Merlot N’, kurias palanku sodinti dėl vandenyno klimato įtakos.

Ekonominės veiklos vykdytojų taikoma praktika lėmė tai, kad raudoniesiems vynams gaminti naudojamų vynuogių derlius turi būti nuimamas rankomis.

Tapo privaloma po fermentavimo vyną kurį laiką brandinti talpykloje, kad jis įgautų kompleksišką aromatą, o taninai taptų aptakūs ir švelnūs. Vynai brandinami ne trumpiau kaip iki kovo 1 d. po derliaus nuėmimo.

9. **Kitos pagrindinės sąlygos (išpilstymas, ženklinimas, kiti reikalavimai)**

Teisinis pagrindas:

Nacionalinės teisės aktai

Papildomų sąlygų rūšis:

Papildomos nuostatos dėl ženklinimo

Sąlygos aprašymas

Remiantis specifikacijos nuostatomis, kartu su SKVN „Saint-Mont“ gali būti pateikiama papildoma nuoroda „Sud-Ouest“, kuria apibrėžiama didesnė geografinė vietovė.

NUORODA Į PRODUKTO SPECIFIKACIJĄ

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-81a8636c-9714-494d-aae4-be44e3f2820d